

Toen Pinguïn Poppa papa werd

Het is bitterkoud op de Zuidpool. De zon heeft al heel lang niet geschinen. De winter heeft haar weggejaagd. En het is niet alleen koud. Het is ook donker. Steeds maar donker, zo zonder de zon. Poppa, een grote stoere pinguïn, staat op het ijs tussen de andere mannetjes.

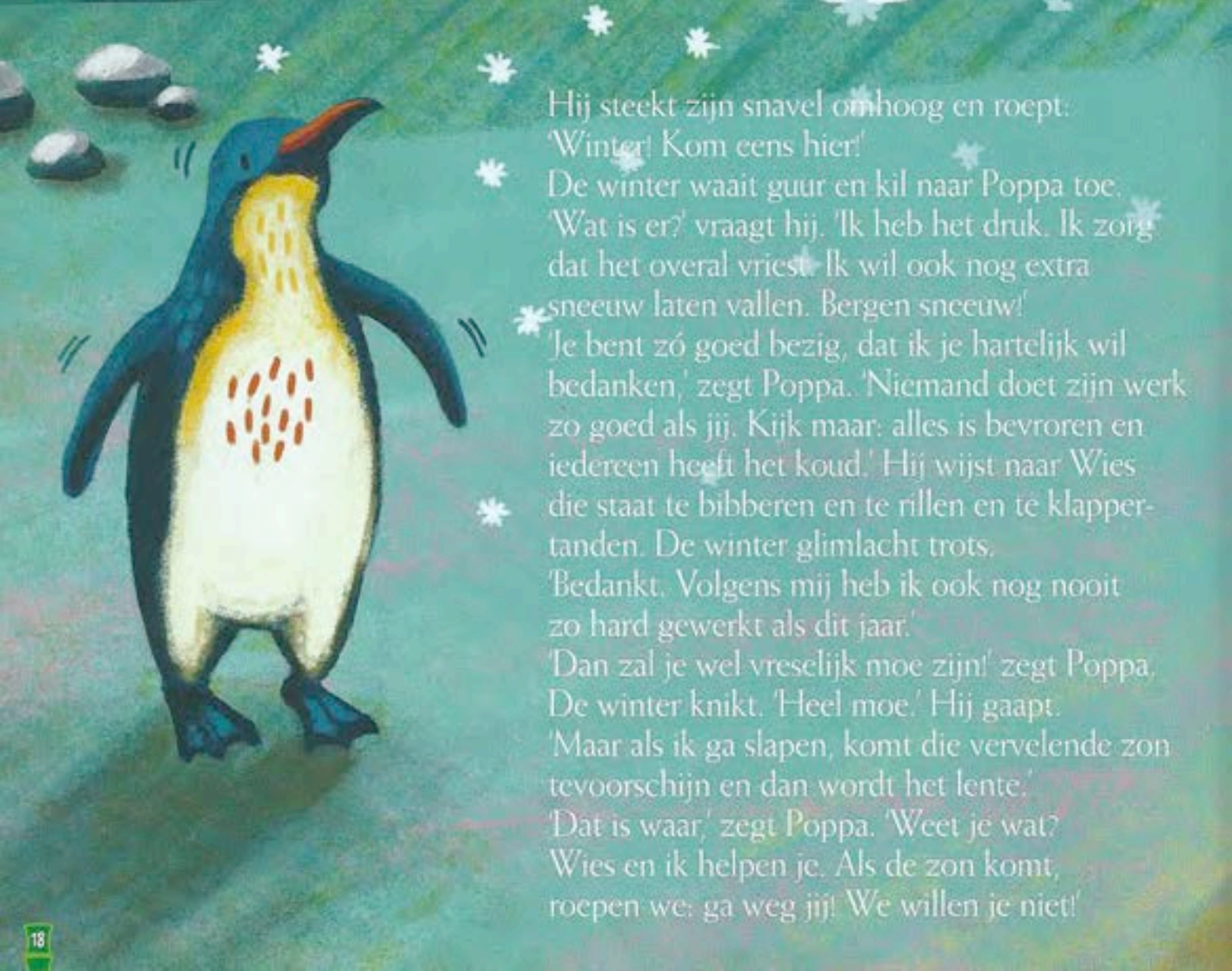
Ze lijken wel standbeelden daar in het donker! Allemaal hebben ze een schat op hun voeten liggen: een ei. Hun buik hangt eroverheen om het warm te houden. Brrr! Koude wind giert langs Poppa's snavel. Vannacht is het zelfs kouder dan koud! Hij rilt ervan.

Daar zijn de vrouwtjes. Ze hebben op vis gejaagd in zee. Ook Poppa's vrouwtje Wies komt aanschuifelen. 'Is ons ei al uitgekomen?' vraagt ze. Poppa schudt zijn kop. 'Nee. En dat is maar goed ook. De winter duurt zo lang dit jaar! Als ons kleintje nu komt,

krijgt hij het véél te koud!' Ook Wies is bezorgd. 'De winter moet weg!' zegt ze. 'Maar hoe?' Poppa gluurt naar de lucht. 'Wacht eens even,' zegt hij. 'Ik denk dat ik weet wat ik moet doen.'

Hij steekt zijn snavel omhoog en roept:
'Winter! Kom eens hier!'

De winter waait guur en kil naar Poppa toe.
'Wat is er?' vraagt hij. 'Ik heb het druk. Ik zorg
dat het overal vriest. Ik wil ook nog extra
sneeuw laten vallen. Bergen sneeuw!'

'Je bent zó goed bezig, dat ik je hartelijk wil
bedanken,' zegt Poppa. 'Niemand doet zijn werk
zo goed als jij. Kijk maar: alles is bevroren en
iedereen heeft het koud.' Hij wijst naar Wies
die staat te bibberen en te rillen en te klapper-
tanden. De winter glimlacht trots.
'Bedankt. Volgens mij heb ik ook nog nooit
zo hard gewerkt als dit jaar.'

'Dan zal je wel vreselijk moe zijn!' zegt Poppa.
De winter knikt. 'Heel moe.' Hij gaapt.
'Maar als ik ga slapen, komt die vervelende zon
tevoorschijn en dan wordt het lente.'

'Dat is waar,' zegt Poppa. 'Weet je wat?
Wies en ik helpen je. Als de zon komt,
roepen we: ga weg jij! We willen je niet!'

De winter kijkt verbaasd.
'Doen jullie dat echt? Dat is geweldig!
Ik ga meteen lekker slapen!'
'Welterusten!' roepen Poppa en Wies.
Ze zwaaien naar de winter, die heel
snel vertrekt. Dan beginnen ze te
lachen. Poppa's plannetje is gelukt!
Het duurt niet lang of de zon piept
verlegen boven de horizon uit.
'Hoera!' roept Poppa. 'Daar ben je,
lieve zon! We hebben je zo gemist!'

'Ik jullie ook!' lacht de zon. Snel gaat
ze aan de hemel staan. Haar warme
zonnestrallen glijden zacht over de
pinguïns. Eén van de stralen raakt
het ei op Poppa's voeten.
KRAK!
Een donzig grijs kuiken klimt eruit.
Wat zijn Wies en Poppa blij!
Ze hebben het warm door de zon.
En ze hebben het warm van trots.
Ze gloeien er zelfs van!

